

Litván költők versei

Regina Katinaite-Lumpickiene

Akácos ház

virágzó akác
árnya
rezdül az éjben
mélyen
átöleli
ott azt a házat
melyben felcseperedtem
álmában
hajlott korú apám
ott egyezkedik
hosszan a mezőkkel
anyám is serényen
ott buzogott
örök élet forrásaként
míg kézben ki nem vitték
az örökké-
valóságba

Januári jelenés

Álmatlan éji vízióm:
kétségbeejtőn
sebzett farkas rí elhalón
fehérlő lejtőn.

Szél és hó csitul hajnaltájt,
a hím fülelget;
miért üvöltne – nem hall mást,
mint szörnyű csendet.

Tükröződés

visszatükröződik a hold
széthintett fényében az is
ami
csak lehetett volna

Asszonymágia

nem léphetek álmodba át
ha rajtad ott piheg a másik
gyöngéden ölelő karja

Regina Katinaite-Lumpickiene litván költőnő
1955-ben született. Három verseskötete látott
napvilágot, fordításkötetei is megjelentek.
Lírájára a nosztalgikus életérzés, a szerelem
és tájszeretet jellemző.

Vytautas Kaziela

Mint meggyfaág

nem illik leskelődni tudom
mások ablakán át
mások életébe
de én irigység nélkül szemlélődöm
mint egy virágzón behajló meggyfaág

Ima

Imádkozik: Fennvaló adj
erőt, türelmet.

Asztalom esti pohara
ürömmel telt meg...

Magányos iszik így, de már
nem mámorosul.

Novemberi ágak közti ég
tisztul, józanul.

Nézed: derül. Reggel fagy lesz,
havatlan, kemény...
Mint szembe hullt murva, olyan
az álmatlan éj.

Mennyei

hajszála napsugár
két szeme fényes szél
most az az asszony már
régén a mennyben él

emléke sincsen csak
felhőkben fent a hó
virágzik fehéren
feledni volna jó

Egyedül

tiéd és az enyém
kettőnk élete
de sosem a miénk

Vytautas Kaziela litván költő 1955-ben
született. Eddig nyolc verseskötete jelent meg,
amelyekre az elégikus hangvétel jellemző, de
nem áll távol tőle az ironia, önironia sem.

(a verseket fordította: Cseh Károly)

